

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvlo Laborantivm Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

V. Ode Sapphica F. M. de Giessun. a ex eadem tabulâ Paderborn.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12748

Infortunia, pressuras,
Sibi se vouentibus,

Sis Libori tu Patrone,

Salutaris, fide, bone,

Sta pro tuâ cautione,

Nos in gratiam dispone,

Cassa quæque noxia,

Hostium seda furores,

Corporum sana languores,

Animabus da nitores,

Posce mundi post mœrores

Cæli nobis gaudia.

V.

ODE SAPPHICA

F. M. de Giessun. a ex eadem tabulâ

Paderborn.

Purpurâ sacræ decorantur aræ,
Cerei flammæ nutriunt perennes,
Diuitum fulgent pretiosa sacro
Munera templo.

Hostias mecum tenues egenus
Affero, & donum viduæ celebris
Infero ad sacram exiguum Liborî
Præsulis aram.

Luc. 21. 2.

Sapphicus laudes patriæ Patrono
Versibus dicam, referamque digno,
Impari quamuis, celebrem piumque
Carminè Patrem.

Quis tuis æquas meritis honores,

Quis

Quis tuæ dicet veneranda vitæ
Laudibus dignis opera & labores

*Liborius
studet:*

Sancte Libori?

Lac puer primum sophiæ imbibisti:
Pòst vigil sacros legis & pererras
Codices, iungens gelidæ diebus
Tempora noctis.

*sanctè &
castè vivit:*

Stirpe de clarâ satus, impudicos
Reprimis motus scelerum: superbas
Seculi pompas, genus, arua, & omnes
Spernis honores.

*fit Episco-
pus:*

Conjugis spernis thalamos: orexin
Edomas ventris rabidam: labore
Atteris carnem nimio, rebellem
Ne patiaris.

Te sacro hæc virtus tua præsulatu
Fecerat dignum: populus se habenas
Præsulis digno tibi Cenomanus
Credere gaudet.

Inde nil sucti minuens rigoris,
Acriùs carnem maceras: superni
Peruigil pulsas prece crebriori
Iudicis aures.

prædicat:

Pontifex verbo populos salubri
Dæmonis vitare mones cruenti
Noxias fraudes: iter ad superna
Gaudia pandis.

moritur:

Quinques denum ingrediens Decembrem
Pontifex, morbo moriturus acri
Carperis: diræ Lachesis sorores
Stamina rumpunt.

Libe-

Liberum à culpis,meritis opimum
 Spiritum,lapsi tenues per auras
 Angeli,dulces modulos canentes,
 Æthere sistunt.

Sacra thesaurus tua gloriosus
 Ossa vt ad extèrnâ ierant ferenda
 Saxonum gentem,Paderæ propinqua
 Quæ tenet arua;

transfertur

Mira per sacros cineres peregit,
 Plurimùm vt monstret Deus esse dignum
 Te,suam cui Westphali salutem
 Credere possent.

*multa facie
 miracula,*

Dæmones aulæ stygiæ superbi
 Principes,membris hominum manentes,
 Horridâ mentem furiâ mouentes,
 Eijciuntur.

Qui sibi lumen doluère ademptum,
 Lucidos solis radios videre,
 Impotes,te dum rogitant,receptant
 Luminis vsum.

Clamat,& laudes Domino sonoras
 Reddit,& voces super astra tollit,
 Ægra cui natura priùs ligârat
 Organa vocis.

Tibiæ arentes superinduuntur
 Carne viuaci,saliuntque claudi,
 Membra contractis proprios ad vsus
 Restituuntur.

Impium fati imperium potentis
 Flectitur,cæco reuocatur vmbra
 Carcere,& vitæ gelidum çadauer

*mortuum
 suscitatur.*

Mu-

Munere donat.

Surdus insuetas hominum loquelas

Audit, vt fidâ prece sospitatem

Postulat sancti gemitu silenti ad

Præsulis aram.

Ossa præcelso veneranda postquàm

Condedit templo populus, deesse

Artibus numquàm voluit sacratis

Cælica virtus.

tempesta-
tem sedat:

b

b Nauta disiectus Pelagi per vndas,

Expauens mortis faciem cruentæ,

Dum tuam deposcit opem, resedit

Sæua procella.

captivos li-
berat:

Ferrea strinxere alios catenæ,

Compedes torsere alios: periculo,

Te duce, elapsi, hoc sua collocarunt

c Vincula templo.

c
curat cal-
culum.

Calculi dirum & colicæ dolorem

Lenis: infirmus prece si fideli

Postulet, cunctos potis es nocentes

Pellere morbos.

Antè sol condet roseas quadrigas

Æquore, & noctis tenebræ redibunt;

Mira quàm possint, quibus es coruscans,

Cuncta referri.

Ergo te Cleri veneranda turba

Auctor eum
innocat.

Supplici deuota rogat precatu,

Prospero pergat, duce te, ad superna

Gaudia cursu.

Te patres cani, tremulæque matres,

Coniuges castæ, pueri & puellæ,

Poplite in terram posito, Libori
Sancte, precantur.

Nos ab excelso aspiciens Olympo,
Corporis morbos, animæque pestes,
Et famem auertas subitamque mortem &
Bella precamur.

Da probos mores teneræ iuventæ,
Da senectuti placidâ quiete
Perfrui, & nos post fera fata, cæli
Transfer ad arcem.

Tu Paderbornis nimum beata,
Dum tuis seruas veneranda templis
Sacra, dum iusto cumulas honore
Ossa Liborî;

Gloria vincis bimarem Corinthum,
Niniuen grandem superas honore:
Reblatha insignis tibi cedit, vltro
Regia Memphis.

Improbis iras Superum potentes
Actibus noli cumulare demens;
Ne flagellari mage quàm iuari
Digna proberis.

*Paderbor-
nenses mo-
net.*

*a Quando is vixerit, patet ex sequenti Epigram-
mate, ubi Kerlenbrockij; Buschijque meminit.*

*b Pendet etiamnum è medio templi, fornice navis &
cetus, ab iis qui naufragium euaferant, posita anathe-
mata: qua quòd ante Virginis Dolorose (ut vocant) sta-
tuam sint, illi à quibusdam tribuuntur.*

*c Aliqua adhuc in Choro appensa visuntur: plura
fuere ante Christiani Brunsvicensis irruptionem.*

Ad

Ad Lectorem maleuolum.

Define verba malis in nos armata venenis
Fundere, nec telis carmina nostra pete.
Nos tenues humili canimus sermone ca-
mœnas:

a b Non sunt *a* Tedigenæ aut *b* Buschia ple-
ctra mihi.

c Scripta *c* Palatino tua si Ioue digna putâris,
Nostra Liborinâ carmina laude beo.
Doctus si vndosum potis es nauare per equor,
In modico ludat nostra carina vado.

a Hermannus Kerfenbrock, alijs Kerfenbergh dictus, Monasterij superiore seculo Ludimagister, Historiam Anabaptisticam, siue bellum Monasteriense, eleganter & accuratè descripsit. Tedigenâ vocat Giessinus, quia cognomen eius Kerfenbroeck, quasi candelæ paludem sonat, vel Kerfenbergh, candelæ montem. Rectius fortè Cerasorum palus, monstretur: Kerse enim Teutonicè cerasum significat, Keerffe candelam.

b Hermannus Buschius Pasiphilus, Dulmanensis ex diœcesi Monasteriensi, multa carmine scripsit ac solutâ oratione, & Catholicus, & postquam ab Ecclesiâ defecit; qua recenset Gesnerus.

c Alludit, opinor, ad Buschij Hypanticon, Georgio Spirensi Episcopo, Philippi Electoris Palatini filio, dictum, quo solemnem eius in Spiram urbem introitum celebrat. Extinctus est Georgius sudore Anglico, ut tunc insolitus planè morbus appellabatur, 27. Septemb. anno Christi 1529. cum Episcopatum administrasset annos 16. uti Eysengreinius in Chronico Spirensi testatur.